

Els primers guardonats d'una nit per a la història

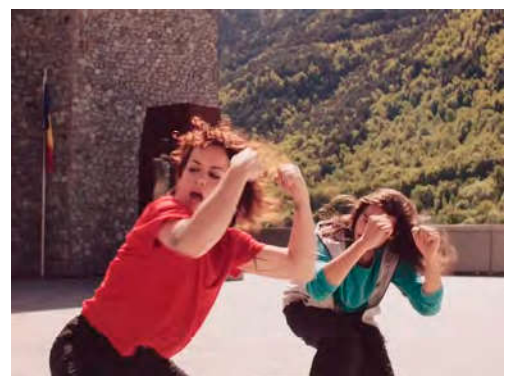
La primera edició dels Premis El Temps de les Arts ha donat a conèixer aquest diumenge els seus primers guardonats en una iniciativa audiovisual per a la història, un programa emès simultàniament per televisions i ràdios de l'Alguer, Andorra, Catalunya del Nord, les Illes, País Valencià i Catalunya. Una emissió emocionant, d'una bellíssima factura, que va unir els territoris que compartim llengua i cultura mostrant el nostre patrimoni i excel·lència artística. Comas-Pont Arquitectes (Arquitectura), Benet Cassablanques (Música Clàssica), Ferran Palau (Música Popular), Hermanas Picohueso (Arts Escèniques), Associació Cultural Konvent (Patrimoni) i Arbar (Arts Visuals) han estat les primeres propostes guardonades.

*Per Xavier Aliaga / @xavialiaga
Fotografies de Xapo Ortega*

La pandèmia ha obligat a reformular un bon grapat de coses. Però les circumstàncies adverses obrin de vegades finestres d'oportunitat. El Temps de les Arts, el projecte impulsat des de la Fundació Francesc Eiximenis, naixia amb l'objectiu de relligar en una mateixa plataforma digital les propostes artístiques de tots els territoris de parla catalana. I els premis impulsats per aquesta plataforma amb la col·laboració de la Federació Llull (formada per Acció Cultural del País Valencià, Obra Cultural Balear i Òmnium Cultural) més la Xarxa d'Universitats Vives, eren la

manera de visualitzar aquest espai comú. Amb un innovador format audiovisual, dirigit pel director i guionista Lluís Danés, que ha estat alhora espectacle televisiu i una manera ben creativa i emocional de presentar els premiats.

L'espai, emès en una forqueta gairebé simultània —al voltant de les 23 hores— per À Punt, IB3, TV3, TV Andorra i Alguer Catalan TV, les respectives emissores de ràdio, més Radio Arrels de la Catalunya del Nord, arrencava amb una petita explicació, en tots els accents de la nostra llengua, sobre la filosofia d'El Temps de les Arts i els seus premis,

En el sentit de les agulles del rellotge, alguns dels artistes que participen en l'espectacular audiovisual, Elena Gadel, Marala, components del grup de ballarins i ballarines i el cor In Crescendo.

la conjunció de propostes, el trencament de fronteres autonòmiques i estatals, “reunint els indrets que són fills, nets i besnets d’una mateixa cultura”. Tot il·lustrat amb imatges de Perpinyà, l’Alguer, Andorra, València, Barcelona, Mallorca.

A continuació, els espectadors assistiren a una bellíssima relectura col·lectiva d’un tema de Lluís Llach que simbolitza l’exposat adés, “Venim del nord, venim del sud”. Primers acords, amb el cor In Crescendo gravat en la Sagrada Família i grups de tambors de tots els territoris. I els primers versos cantats per Lluís Cartes, des de les muntanyes d’Andorra, acompanyat de la Cobla Bisbal Jove de Figueres. “I caminem per poder ser”, canta després Alidé Sans des de la platja de Cotlliure, amb la guitarra de Pau Figueres des del cementiri de Sineira, que remet a l’obra immortal de Salvador Espriu. I reprèn la cançó el trio Marala —format per una valenciana, una catalana i una balear— des del castell de Bellver mentre que el pianista Alfred Tapscott (responsable de la direcció musical) s’hi incorpora des del Palau de la Música.

Cap al final, entren, en una commovedora fusió d’estils i accents, Davide Casu des de Catalunya del Nord, Elena Gadel des del mirador de Barcelona dels búnquers del Carmel, i Mireia Vives, fotografiada en els paisatges de l’horta valenciana, acompanyada en la distància per l’acordió de Cati Planas. Llavors, en un final apoteòsic, totes aquestes mirades musicals es fan una. Les paraules són molt poca cosa per explicar el bombardeig emocional.

Amb les coreografies de fons d’Ariadna Peya, els locutors i locutores (Sílvia Bel, Franca Masu, Jessica Casal, Cristina Giner, Josep Manel Casany i Ann Perelló), expliquen a continuació alguns detalls dels Premis, com ara les més de 500 propostes presentades entre les diferents disciplines, amb una dotació econòmica de 3.000 euros i un guardó de record de l’artista Perejaume, que se’ns mostra a càmera amb una reflexió de fons de Jordi Cuixart sobre la força de la creació.

De seminari a espai per a infants

Pòrtic per conèixer el primer dels Premis, el d’Arquitectura. En nom del jurat, Assumpció Puig, des de la Llotja de Barcelona, presentava els guanyadors, Comas-Pont Arquitectes, pel seu projecte “El petit Miquel, nous espais d’aprenentatge”. Jordi Comas i Anna Pont explicaven el seu interès pel vessant social de l’arquitectura, enfocament que els ha portat a temes de rehabilitació. I al projecte que ha guanyat el guardó, la conversió d’un espai dur com un antic seminari de Vic en un entorn educatiu per a infants, obrint espais, introduint la natura en la vida de l’edifici. Un treball brillant reconegut pel jurat. Els accessits han estat per a “Entorns mercat del Born”, d’Arquitectura Vora i “Can Sau, escenografia d’urgència” i d’Eduard Callís, Guillem Moliner i Quim Domene. La menció d’honor era per a “Habitar o llar sense casa”, de Bayona Studio.

Sense solució de continuïtat, trasllat al mercat central de València, amb Mireia Vives. Veiem →

En la pàgina anterior, els membres de la companyia Hermanas Pichuoso, guanyadora del premi de les Arts Escèniques, amb el membre del jurat Andreu Gomila.

→ a continuació la Banda Simfònica de la Unió Musical de Lliria sota la direcció de Pablo Marqués entonant les primeres notes de “M’aclame a tu”, la immortal peça d’Ovidi Montllor sobre un poema de Vicent Andrés Estellés. I es posa a rodar una altra sèria d’emocions seguint la veu de Vives, aixoplugada en la grandiositat orquestral i seguida després, en un mestissatge sensacional, per la Rumba Cuomo de Perpinyà. Altre moment per al record.

L’espectacle roman a València, a l’església neobizantina de la Beneficència, en la qual Xavier Llovera, membre del jurat de Patrimoni, presenta aquest premi, lliurat a l’Associació Cultural Konvent, pel seu treball en un edifici patrimonial de Cal Rosal (Berguedà) amb molts problemes de conservació. Un antic convent del segle XIX en una colònia industrial en desús, reconvertit en un centre artístic multidisciplinari.

Els accessits foren assignats al Festival d’Arquitectura 48h Open House de Barcelona i a l’Espai Columba presentat pel Govern d’Andorra. I la menció d’honor, al treball de localització de fosses comunes al camp d’Albatera, al País Valencià.

D’esquerra a dreta, Marta Pol, d’Arbar, premi a les Arts Visuals; els membres de l’Associació Cultural Konvent, guardó de Patrimoni; els arquitectes Jordi Comas i Anna Pont, i, finalment, Benet Casablanca.

“La barca del temps”, de Marina Rossell sobre versos de Salvador Espriu, era la següent peça musical, una altra cançó emblemàtica amb efluvís algueresos vehiculada per Gadel i Casu, la Cobla Jove i les notes de Tapscott, Planas i Figueres sobre coreografies d’Ariadna Peya i un mural de l’artista valenciana La Nena Wapa Wapa. Un segment de serena bellesa.

Tot just a l’Alguer, en l’impressionant claustre de Sant Francesc, la directora d’El Temps de les Arts lliurava el premi de Música Popular, que ha anat a parar a un artista en absoluta eclosió, Ferran Palau, l’antic component d’Anímic que en solitari ha construït una obra admirable del que s’ha anomenat “pop metafísic”. El seu darrer disc, el magnífic *Kevin*, ha merescut el reconeixement del jurat i d’uns premis que Palau esperava que serviren com una eina de cohesió “dels nostres territoris”. “Els dies i les dones”, de Sis veus, el projecte encapçalat per Eva Dénia, i “Intercede pro nobis” de Tarta Relena, han estat els accessits.

Aquest lliurament va enllaçar amb una cimera de la música popular, “La Balanguera”, l’himne de Joan Alcover i Amadeu Vives que va popularit-

Sota aquestes ratlles, Ferran Palau, premi de Música Popular, lliurat per la directora d’El Temps de les Arts, Ariadna Mas.

zar Maria del Mar Bonet. El protagonisme ara és per als cors infantils dels diferents territoris, que entonen les primeres notes perquè s'enganxen les components de Marala amb l'acompanyament del guitarrista mallorquí Guillem Fullana. Una mirada despullada però complexa, més vocal que instrumental, que fa justícia al meravellós i simbòlic tema. Sons i imatges de plenitud i emotivitat per als quals tornen a esgotar-se les paraules.

A Palma, a l'emblemàtic castell de Bellver, un espai també amb una història riquíssima, continuava el programa. Era l'hora de les Arts Visuals, amb la membre del jurat Pilar Ribal presentant el projecte vencedor, "Propostes performatives Arbar 2020", presentat per l'Associació per a la Recerca Biocultural i Artística de Rodes, a Catalunya. Guardó recollit per Marta Pol, que va explicar aquesta iniciativa de propostes performatives centrades en el territori, un projecte que atorga molta importància a l'ecologia i les qüestions de gènere. Pol va fer una defensa de polítiques actives per reforçar les vinculacions entre els territoris de parla catalana, "la qual cosa enriquiria aquesta cultura tan antiga i tan arrelada en el temps".

Els accessits distingiren "Càpsules de confinament: art i pandèmia a Catalunya", de la Fundació Vila Casas, i "Phonos", de Marc Vilalta. Mentre que les mencions d'honor eren "On germinen els silencis", presentat pel Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana, i "Realitats virtuals", de Ray Vüilsen.

En la voluntat de no deixar fora cap indret, la càpsula musical següent estava dedicada a "Aques muntanhes", himne de la Vall d'Aran, interpretat per Lluís Cartes i Alidé Sans amb el musculós acompanyament de la Banda Simfònica de Lliria i d'In Crescendo, un altre fantàstic entremès que ens introduïa en el premi a les Arts Escèniques, presentat pel membre del jurat Andreu Gomila des del Palau dels Reis de Mallorca, a Perpinyà. Els guardonats, la companyia de les Illes Hermanas Pico-hueso, fundada el 2016, pel muntatge "Excalibur i altres històries d'animals morts", una "dramatúrgia fragmentada al voltant del tema de la por, la qual

cosa ens va portar a parlar de la desconfiança", en paraules del mateix col·lectiu. En aquest apartat, el projecte "Dimonis", de Cabosanroque, ha obtingut un accessit, mentre que la menció d'honor ha recaigut en els 25 anys de la Companyia Teatre Micalet de València, una institució de l'escena al País Valencià.

La cançó tradicional "Els contrabandistes" és una de les darrers píndoles musicals, la d'arranjaments més contemporanis adients per acompanyar vistoses coreografies rodades en diferents indrets. Una peça espectacular, amb ballarins i ballarines de diferents edats.

ELS VERSOS DE MARTÍ I POL SERVIEN DE CLOENDA D'UN ACTE ESPERANÇAT: «QUE TOT ESTÀ PER FER I TOT ÉS POSSIBLE»

En un contrast curiós es donava pas al guardó dedicat a la Música Clàssica, lliurat en la Casa de la Vall d'Andorra pel membre del jurat Roberto Forés. Aquest monument, com tota la resta, es va contextualitzar: una casa de muntanya convertida en la seu d'un dels parlaments més antics d'Europa. Un marc escaient per al premi a "L'enigma di Lea", del compositor i musicòleg de Sabadell Benet Casablanca, una òpera que va sorgir de la fascinació del músic per aquest gènere, el qual va trobar la complicitat per al llibret de l'escriptor Rafael Argullol i, com a receptacle d'un projecte tan ambiciós, el Gran Teatre del Liceu.

El 15è aniversari de l'Orquestra Simfònica Camera Musicae de Tarragona mereixia un accessit, reconeixement que compartia amb "Germanies", de Capella de Ministrers, la històrica formació de música de cambra del valencià Carles Magraner. Finalment, la menció d'honor era per a Albert Torrens i Montserrat Torrent per "La dama de l'orgue".

Els versos de Miquel Martí i Pol, procedents d'"Ara mateix", servien de cloenda d'un acte en positiu, esperançat. Com deia el poeta, "que tot està per fer i tot és possible". ●